

Nr 195.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1922.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner. (Statsutskottets utlåtande nr 100.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 16 mars 1923 dagtecknad proposition, nr 215, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de av departementschefen i samma statsrådsprotokoll förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir före-

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 14 saml. Nr 195—197.

mål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning.

Enligt de av departementschefen föreslagna grunder skulle dyrtidstillägget till i tjänst varande prästmän utgå med ett belopp, motsvarande 33 procent å sammanlagda avlöningsbeloppet. För befattningshavare med barn under 16 år skulle tillägget ökas med $\frac{1}{10}$. Vid beräkning av dyrtidstilläggets storlek har departementschefen utgått från ett indextal av 175 (d. v. s. samma indextal, som lagts till grund vid beräkningarna av kostnaden för statstjänstemännens dyrtidstillägg under budgetåret 1923—1924) samt tillämpat de grunder, som föreslagits för utmätande av dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst. Den sänkning av prästernas dyrtidstillägg i förhållande till statstjänstemännens, som ansetts påkallad med hänsyn huvudsakligen till de ett flertal bland prästerna tillförsäkrade naturaförmånerna av olika slag, och vilken skillnad sedan ecklesiastikåret 1919—1920 varit fixerad till 7 procent, har departementschefen ansett böra fastställas till 4 procent.

Vad angår innehavarna av prästerliga emeritilöner, skulle dessa i möjligaste mån jämföras med pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst i motsvarande pensionsläge. Desamma skulle uppbära — utom dyrtidstillägg å emeritilönen, beräknat på enahanda sätt som dyrtidstillägg å pension till f. d. befattningshavare i statens tjänst — jämväl ett s. k. fast tillägg, så avpassat att det motsvarade statspensionärernas pensionstillägg med därå belöpande dyrtidstillägg.

Enligt vad departementschefen angivit, lämnar kyrkofonden tillgång till bestridande av de utgifter, varom nu är fråga.

Sedan riksdagen numera fattat beslut i fråga om allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, torde det av Eders Kungl. Maj:ts framlagda förslaget angående dyrtidstillägg åt innehavare av nu ifrågavarande prästerliga befattningar — fränsett innehavarna av prästerliga emeritilöner — tarva en mindre jämkning. Riksdagens beslut angående dyrtidstillägg åt statstjänstemännen innebär i allt väsentligt ett godtagande av Eders Kungl. Maj:ts förslag, dock med den ändringen, att barntilläggen — i stället för att utgå på sådant sätt, att dyrtidstillägget skulle för befattningshavare med på grund av försörjningsplikt underhållet barn under 16 år ökas med en tiondel — skulle utgå med ett fast belopp

av 4 kronor vid de reglerade verken och 5 kronor vid de oreglerade för månad och barn under 16 års ålder.

Detta riksdagens beslut medför i avseende å dyrtidstilläggsgrunderna för ifrågavarande tjänst innehavare allenast en mindre ändring i förhållande till de av departementschefen ovan angivna grunderna. I likhet med vad beslutats i fråga om statstjänare vid oreglerade verk finner riksdagen skäligt, att för sådan prästerlig tjänst innehavare, varom nu är fråga, med barn under 16 år utgår för barn och år ett fast belopp av 60 kronor. I övrigt skulle de av departementschefen angivna grunderna gälla, vilket i anslutning till dyrtidstilläggsgrunderna för statens befattningshavare innebär, att dyrtidstillägget skulle utgå med ett belopp, motsvarande 33 procent å sammanlagda avlöningsbeloppet, dock högst å 7,800 kronor.

Enligt vad riksdagen inhämtat, medföra de sålunda beslutade ändrade grunderna icke i nämnvärd mån någon ytterligare belastning av kyrkofonden utöver vad Eders Kungl. Maj:ts förslag i detta hänseende innebär.

I fråga om innehavare av prästerliga emeritilöner har riksdagen intet att erinra mot vad härutinnan föreslagits.

Riksdagen får alltså anmäla,
att riksdagen

dels godkänt de av departementschefen i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 16 mars 1923 förordade allmänna grunderna med av riksdagen här ovan angiven ändring för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägg skall undergå skälig minskning.

Stockholm den 23 maj 1923.

Med undersåtlig vördnad.